

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 1957, sp. zn. 2 Tz 290/56

Číslo: 33/1957

Právní věta:

Priestupok proti ochrane občianskeho spolužitia podľa § 127 tr. zák. spr. - pokiaľ ide o konanie namierené proti zdraviu spoluobčana - nevyžaduje ublíženie takej intenzity, aby išlo o ublíženie na zdraví, ale stačí už púhe ohrozenie zdravia napr. tiež akékoľvek poškodenie telesnej integrity iného, ktoré sa poprípade vyznačuje iba prechodnou nevoľnosťou, miernou bolesťivosťou event. istými viditeľnými znakmi (kožnými oderkami, modrinami a pod.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.02.1957

Spisová značka: 2 Tz 290/56

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Občanské soužití, Ublížení na zdraví, Zavinění

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ludový súd v Bratislavě uznal obviněnu vinnou trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 219 ods. 1 tr. zák. Cudový súd odovodnil svoje rozhodnutie tým, že obviněná udřela šestřoěného chlapca P palicou po nohe a viacrazy rukou po tváři, následkom čoho dostal chlapec, ktorý už predtým bol nervové chorý, nervový otras.

Krajský súd v Bratislavě na odvolanie obviněné j zrušil roz-sudok ludového súdu a obviněnu od obžaloby oslobodil. Krajský súd přitom najma zdóraznil, že zranenie šestřoěného P je podozrivé, lebo v lekárskom potvrdení je uvedené, že P dostal otrás mozgu, čo by jeho matka musela zbadat skorej než po siedmych dňoch, kedy išla k lékařovi, ak by taký následok skutočne nastal.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal předseda Najvyššieho súdu, zrušil rozsudok krajského súdu a tomuto súdu nariadil, aby o odvolaní obviněnéj znova konal a rozhodol.

Odôvodnenie:

Předseda Najvyššieho súdu v sťažnosti pre porušenie zákona uviedol, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 3 tr. por. z r. 1950, pretože krajský súd – tak isto ako 1'udový súd – rozhodol na základe neúplného skutkového zistenia.

Sťažnosť pre porušenie zákona je dovodná.

V lekárskom potvrdení mestského ústavu národného zdravia píše sa o nervovom otrase a nie o otrase mozgu, ako nesprávne zisťuje krajský súd. Závěry krajského súdu, že celé zranenie je podozrivé, keď matka poškodeného chlapca si nevšimla počas siedmych dní, že jej syn má otrás mozgu, sú preto v rozpore s obsahom spisov. Postup krajského súdu v tomto smere je ďalej nesprávny aj z toho dôvodu, lebo keď sa krajskému súdu zranenie P zdálo podozrivé, mal si overiť správnosť lekárskeho potvrdenia vypočutím ošetrojúceho lekára, popřípadě znalca lekára. Krajský súd mal v tomto smere doplniť šetrenie už preto, že je zistené, že poškodený P už pred činom obvinenej trpěl nervovou chorobou. Hl'adiac právé na tuto skutočnosť bude treba zistiť:

1. po stránke objektívnej,
 - a) či konanie obvinenej spôsobilo (v príčinnej súvislosti) ublíženie P na zdraví, ktoré predpokladá hlbší zásah do telesnej integrity a do pravidelnej činnosti organizmu poškodeného, ktorý má za následok nepriaznivý vplyv na spôsob jeho života,
 - b) či konanie obvinenej malo za následok takéto ublíženie na zdraví P bez ohľadu nato, že bol v čase konania obvinenej už nervové chorý, alebo preto, že iba zhoršilo jeho doterajší stav do tej miery, že potom išlo o ublíženie na zdraví.
2. Po stránke subjektívnej bude treba zistiť, či obvinená konala v úmysle ublížiť P na zdraví, pričom bude – ak by išlo o také zhoršenie jeho stavu, ktoré by znamenalo ublíženie na zdraví – treba zistiť, či obvinená znala doterajší zdravotný stav poškodeného a či chcela svojím konaním tento stav zhoršiť, alebo vedela, že ho zhoršiť môže a bola s tým uzrozumená.

Ak by tento úmysel (priamy alebo eventúálny) nebol zistený a zistiteľný, bude musieť krajský súd uvážiť, či sa obvinená nedopustila trestného činu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 221 tr. zák., alebo – keby ani nedbanlivosť nebola v tomto smere zistená a nebolo dané objektívne ublíženie na zdraví – bude musieť krajský súd uvážiť, či sa obvinená nedopustila priestupku proti ochrane občianskeho spolužitia podľa § 127 tr. zák. spr. Tento priestupok – pokiaľ ide o konanie smerujúce proti zdraviu spoluobčana – nevyžaduje ublíženie takej intenzity, aby išlo o ublíženie na zdraví, ale stačí už púhe ohrozenie zdravia napr. tiež akékoľvek poškodenie telesnej integrity iného, ktoré sa po prípade vyznačuje iba prechodnou nevoľnosťou, miernou bolesťivosťou event. s istými viditeľnými znakmi (kožnými oděrkami, modřinami a pod.). Po subjektívnej stránke potom stačí, že pachateľ nezachoval opatrnosť, akú spoločnosť na ňom požaduje (§ 4 ods. 1 tr. zák. spr.).

Keď krajský súd rozhodol na podklade neúplných skutkových zistení a keď hodnotil vykonané dôkazy spôsobom odporujúcim obsahu týchto dôkazov, porušil zákon v ustanovení § 2 ods. 3 tr. por. z r. 1950.